

opusdei.org

Rússia: cebes, patates i molta alegria

La Gabriela Santa Maria és xilena i historiadora. El 2007 va viatjar a Moscou amb les primeres dones de l'Opus Dei que van començar la tasca apostòlica a Rússia, "un país de gent profundament espiritual".

14/02/2010

Després de viure set anys a Roma, on es va llicenciar en Teologia i va començar un doctorat en Història de

l'Església, la Gabriela va marxar cap a Moscou. "Vam arribar fa dos anys, al setembre", explica Gabriela. "No feia gaire fred perquè estava acabant l'estiu i començant la tardor. Vam trobar un pis molt bonic i la primera cosa que vam fer va ser instal·lar-hi l'oratori".

"Tenim un apartament bastant ampli, on hem començat les primeres activitats amb algunes noies que hem conegut en assistir a classes de rus, a l'Universitat o a través de persones conegudes que havien viscut a Moscou. Vénen per xerrar i ajudar-nos amb d'idioma".

TERTÚLIES INTERNACIONALS A LA CUINA

"A poc a poc, la cuina s'ha transformat en el punt de reunió i s'han fet famoses els àpats internacionals que preparàvem les nouvingudes (de Brasil, Espanya, Xile, Àustria i França) i les russes,

que aportaven els seus plats típics. Així hem aconseguit grans amigues i après la cultura del país”.

"Malgrat haver viscut 70 anys de comunisme, la gent és molt religiosa. Es nota que han patit molt i per això mateix són profundes i amb sentit d'allò transcendent: tenen una obertura total a què els parlin de Déu. Per això, des del principi hem pogut tenir classes de formació cristiana i meditacions (mitja hora d'oració a l'oratori guiada per un sacerdot)".

"D'altra banda, m'ha sorprès l'alt nivell cultural de les noies que vénen a rebre aquesta formació: toquen un instrument, són grans lectores, saben de filosofia. Per això és fàcil parlar de qüestions de fons”.

Gaby confessa que d'una banda ha tingut molta ajuda del Cel, perquè des que va arribar es va sentir part del lloc. També li ha ajudat el consell

de sant Josepmaria als qui partien a altres països a fer l'Opus Dei: anar a aprendre.

"A poc a poc un es va fent al menjar, a la cultura, als temes de conversa, a la ciutat, que és gran i bonica. El metro és una meravella i si un es perd al principi, després s'orienta sense problema”.

CEBES EN COMPTES DE PATATES

Encara que algunes de les primeres fidels de l'Opus Dei a Rússia ja s'ha instal·lat professionalment, al principi, només es van dedicar a aprendre l'idioma, que no és fàcil, perquè té una altra semàntica i una altra escriptura: el ciríl·lic.

“Al principi compràvem cebes en comptes de patates. En arribar a la casa, ens moríem de la rialla contant les nostres equivocacions. Ja domino més o menys el rus, però es necessiten 3 anys per parlar-lo

correctament. L'important és llançar-se al més aviat possible amb el rus per poder-los parlar en el seu propi idioma, la qual cosa valoren molt.”

FORMACIÓ PER ENFORTIR LES FAMÍLIES RUSSES

També ha sorgit la necessitat de treballar en projectes d'ajuda a la família “que està bastant desprotegida. Hem organitzat ja dos cursos d'orientació familiar, un al juny de l'any passat i un altre al gener d'aquest any, en un Centre Cultural de la zona cèntrica de Moscou. Van arribar molts matrimonis”.

"Arran de l'interès demostrat, vam pensar anar creant grups d'orientació familiar entre els mateixos moscovites perquè hi ha una carència molt gran en temes com l'educació dels fills o les relacions entre marit i la muller, i la gent agraeix molt l'ajuda que puguin

rebre. Esperem donar dos cursos sobre conciliació familiar i treball durant aquest any”.

Altres projectes són la recerca i instal·lació d'un centre definitiu a Moscou i també viatjar amb més freqüència a Sant Petersburg per començar allí algun mitjà de formació estable. Aquests plans els han posat a les mans de la Mare de Déu de Fàtima.

“Descobrir que es pot ser sant en la vida corrent -conclou Gabriela-, que es pot trobar Déu en les coses quotidianes, en les activitats de cada dia obre amplis i nous horitzons. Per exemple, una jove traductora que va començar a assistir als cursos de formació espiritual em deia: 'Penso que l'Opus Dei és tot allò que necessita la meva ànima perquè és el que em permet portar Déu en tot allò que faig. Que impressionant és que jo pugui portar Déu en traduir uns

papers o en fer una traducció
simultània: puc estar fent-me santa i
fer apostolat també”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/russia-cebes-
patates-i-molta-alegria/](https://opusdei.org/ca-es/article/russia-cebes-patates-i-molta-alegria/) (24/03/2026)